

ность-тж си къмь благоденствие-то и полезность-тж си, отколкото да наруши обѣщаніе-то си да ся не жени. Отъ тука слѣдва че право-то на монасы-тѣ, както на католическы-тѣ попове, да ся женять трѣбва да ся припознае.

Лутеръ си припомнилъ безправственны-тѣ и срамотны дѣла, които опозорявали мѣнастыри-тѣ. “Цѣль-та ми е,” писалъ той на Спалатина, на 11-й Ноемврій, “да избавѣжь млади-тѣ отъ адскы-тѣ огневе на безженство-то;” и той сѣднѣлъ да съчини еднѣ книжкѣ противъ монашескы-тѣ обрецы, коѣто той посвятилъ на бащѣ си. “Желаешъ ли,” казвалъ той на Мансфелдскый-тѣ старецъ, въ посвятителнѣ-тж часть на тжзи книжкѣ, “чувствуваешъ ли още желаніе — да мя отървешъ отъ монашескый-тѣ животъ? Ты имашъ право да направишъ това, защото ты ми си още отецъ, и азъ ти съмь още сынъ. Но нѣма нужда: Богъ тя е прѣварилъ, и Самъ Той мя е избавилъ отъ него чрѣзъ крѣпкѣ-тж Си мышцѣ. Какво вреди ако захвърлѣжь калугерскѣ-тж капѣ и калугерско-то расо? Лима капа-та, лима расо-то прави монаха? ‘Всичко е ваше’, е казалъ апостоль Павелъ, ‘и выйсте Христови.’ Азъ не принадлежжь на ра-